

DECIZIA NR.

privind soluționarea contestației formulate de dl.
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice

Obiectul contestației îl constituie adresa nr. emisă de Administrația Finanțelor Publice Reșița, ca răspuns la solicitarea dl., înregistrată la organele fiscale sub nr.din data de 05.03.2010.

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.207 (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

I. Dl. formulează contestație împotriva adresei nr. emisă de Administrația Finanțelor Publice, precizând că prin aceasta „în mod greșit mi s-a respins contestația formulată împotriva bazei de calcul a taxei pe poluare ce mi-a fost aplicată și prin care am solicitat restituirea în întregime a sumei de lei reprezentând taxă de poluare achitată cu chitanța seria pentru autoturismul pe care l-am achiziționat.”

Dl. motivează că a fost obligat să achite suma de lei cu titlu de taxă de primă înmatriculare pentru autoturismul pe care l-a cumpărat, astfel cum rezultă din chitanța seria și consideră că dispozițiile O.U.G.nr.50/2008, în baza cărora a fost aplicată taxa pe poluare sunt nelegale, introducând un regim fiscal discriminatoriu pentru autoturismele aduse din Comunitatea Europeană în scopul reînmatriculării lor în România, astfel că aceste prevederi legale au încălcat prevederile art.90 din Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene (Tratatul de la Roma) adoptat la 25.03.1957, potrivit cărora dezvoltarea schimburilor comerciale nu trebuie să fie afectată într-o măsură care contravine intereselor Comunității.

Contestatorul susține că la data la care a achitat taxa pe poluare erau în vigoare prevederile art. III din O.U.G. nr.218/2008, astfel că este evident faptul că O.U.G.nr.50/2008 privind reglementarea națională a taxei pe poluare în forma în care era în vigoare la data plății taxei pe poluare, conform căreia taxa se suspendă pentru anumite autovehicule, însă crește pentru anumite mașini de ocazie provenite din alte state membre, încalcă dispozițiile art.90 alin.1 din Tratatul CE.

De asemenea, contestatorul arată că potrivit art.148 alin.2 din Constituția României, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene au prioritate față de legislația internă.

Prin urmare, contestatorul consideră că în speță se impunea aplicarea prevederilor art.90 din Tratat și este firesc să se procedeze la returnarea întregii sume pe care a achitat-o cu titlu de taxă de primă înmatriculare, sumă încasată fără temei legal.

Contestatorul menționează și faptul că, susținerea potrivit căreia în speță nu ar exista un act administrativ fiscal în sensul Legii nr.544/2004 este neîmtemeiată, deoarece chiar în speță nu s-a emis un act administrativ fiscal scris în formă obișnuită, existând doar o baza de calcul stabilită legal și afișată pe siteul Ministerului de Economie și Finanțe, este evident faptul că existența obligației de plată a taxei, de natură legală și condiționarea înmatriculării autoturismului de dovada plății acestei taxe, echivalează cu un act administrativ; drept urmare, în speță, actul administrativ vătămător îl constituie însăși plata taxei speciale.

II. Prin adresa nr., Administrația Finanțelor Publice comunică dl., răspunsul la cererea înregistrată la organele fiscale sub nr., prin care acesta contestă baza de calcul a taxei pe poluare și solicită restituirea în întregime a taxei pe poluare în sumă de lei, achitată cu chitanța seria din data de 01.04.2009, în vederea efectuării primei înmatriculări în România a autovehiculului marca Volkswagen Golf.

Organele fiscale ale Administrației Finanțelor Publice a Municipiului, urmare a Cererii de calcul a taxei pe poluare pentru autovehicule nr., în vederea efectuării primei înmatriculări în România a autovehiculului marca Volkswagen Golf, precum și a documentelor depuse de contestator, a elementelor de calcul prevăzute de O.U.G.nr.50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificările și completările ulterioare, precum și a Normelor metodologice de aplicare a [Ordonanței de urgență a Guvernului nr.50/2008](#) pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule aprobate prin H.G. nr.686/2008, au emis Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr., pentru suma de reprezentând taxa pe poluare.

III. Având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, susținerile contestatorului și prevederile legale în vigoare, se rețin următoarele:

În fapt, organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice, prin adresa nr., au răspuns solicitării dl., înregistrată la A.F.P. sub nr..

În cuprinsul adresei sus menționate, organele fiscale consemnează că suma de lei achitată cu titlu de taxa pe poluare, stabilită prin Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr., nu poate fi restituită, precum și faptul că contestația se formulează împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală, precizând termenul legal de depunere a contestației, noțiunea de act administrativ fiscal, conținutul și motivarea acestuia și mențiunea că baza de calcul a taxei pe poluare nu are natura juridică a unui act administrativ fiscal.

Dl. contestă adresa nr. emisă de Administrația Finanțelor Publice Reșița, susținând că prin aceasta în mod greșit i-a fost respinsă contestația formulată împotriva bazei de calcul a taxei pe poluare ce i-a fost aplicată și prin care a solicitat restituirea în întregime a sumei de lei reprezentând taxă pe poluare, achitată cu chitanța seria, pentru autoturismul pe care l-a achiziționat.

În drept, sunt incidente prevederile art.205, alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

”Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii. „

coroborat cu prevederile pct.107.1 din H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează:

„107.1. Titlul de creanță este actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptățite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

- a) decizia de impunere emisă de organele competente, potrivit legii;
 - b) declarația fiscală, angajamentul de plată sau documentul întocmit de plătitor prin care acesta declară obligațiile fiscale, în cazul în care acestea se stabilesc de către plătitor, potrivit legii;
 - c) decizia prin care se stabilește și se individualizează suma de plată, pentru creanțele fiscale accesorii, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere, stabilite de organele competente;
- (...) ”

De asemenea, prevederile art.209 alin.(1) lit.a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

„Organul competent

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală, se soluționează după cum urmează:

- a) **contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 1.000.000 lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatarul are domiciliul fiscal;”**

Din analiza dosarului contestației, se reține faptul că, dl a formulat contestație împotriva adresei nr. emisă de Administrația Finanțelor Publice, **adresă** care nu constituie titlu de creanță sau act administrativ fiscal, motiv pentru care, în conformitate cu prevederile legale sus menționate, aceasta nu intră în competența de soluționare a Serviciului Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice.

Totodată, prevederile art.209, alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

”(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

coroborate cu prevederile pct.5.2 din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, care stipulează :

”5.2. Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, republicat, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului etc.”

În conformitate cu prevederile legale mai sus citate, contestația formulată împotriva adresa nr. de către dl., nu intră nici în competența de soluționare a organelor fiscale emitente.

Prin urmare, având în vedere prevederile legale menționate în prezenta decizie, contestația formulată de dl. împotriva adresei nr.9984/17.03.2010 emisă de Administrația Finanțelor Publice , intră sub incidența Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ, fapt pentru care D.G.F.P. prin Serviciul Soluționare Contestații nu se poate investi cu soluționarea acesteia, competența aparținând instanțelor judecătorești.

Pentru considerentele arătate în prezenta decizie și în temeiul art.205 alin.(1), art.209 alin.(1) și alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pct.107.1 din H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea normelor Metodologice de aplicare a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, pct.5.2 din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, se:

DECIDE

Constatarea necompetenței materiale de soluționare, a Direcției Generale a Finanțelor Publice prin Seviциul Soluționare Contestații, pentru contestația formulată de dl. împotriva adresei nr. emisă de Administrația Finanțelor Publice.